

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2016 / 06 / ... / 7 MAART 2016**

Inzake   ..., wonende ... te ..., bijgestaan door ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen   ..., ..., ... te ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 19 februari 2016 heeft ... beroep ingesteld tegen de beslissing van 24 februari 2015 van de Raad van Bestuur van ..., houdende de bevestiging en bekrachtiging van de beslissing van de algemeen directeur van 10 februari 2015 om ... preventief te schorsen bij hoogdringendheid, evenals tegen de beslissing van 11 januari 2016 van de Raad van Bestuur van de Scholengroep om de Onderzoekscel van het GO! te vragen een bijkomend onderzoek in te stellen en de preventieve schorsing te continueren.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is als vastbenoemd leerkracht L.O. werkzaam aan ....

Op basis van klachten van ..., personeelslid van ..., omtrent grensoverschrijdend gedrag – ongewenst seksueel gedrag en seksuele intimidatie- waaraan ... zich jegens haar zou schuldig gemaakt hebben, beslist ..., algemeen directeur van de scholengroep, op 10 februari 2015 om ... bij hoogdringendheid met onmiddellijke

ingang preventief te schorsen. Met een aangetekende brief van 13 februari 2015 wordt ... uitgenodigd voor een hoorzitting door de Raad van Bestuur op 24 februari 2015. Na ... op 24 februari 2015 gehoord te hebben, beslist de Raad van Bestuur om de beslissing van 10 februari 2015 van de algemeen directeur om ... bij hoogdringendheid preventief te schorsen te bekrachtigen en te bevestigen en om een tuchtonderzoek tegen hem in te stellen. Deze beslissing wordt ... meegedeeld met een aangetekende brief van 4 maart 2015.

... legt naast haar klacht bij de algemeen directeur, ook een klacht neer bij de politie. Op 16 juli 2015 deelt de Procureur des Konings te ... aan de raadsman van ... mee dat het dossier zonder gevolg werd geklasseerd wegens onvoldoende bewijzen en hij krijgt toelating inzage te nemen van het strafdossier. Op 23 juli 2015 deelt de raadsman van ... dit mee aan de algemeen directeur van de scholengroep, stellende dat na de beslissing van de Procureur des Konings, niets de reïntegratie van zijn cliënt in de weg staat. De raadsman van de scholengroep contacteert op zijn beurt op 21 augustus 2015, 18 september 2015 en 15 oktober 2015 de Procureur des Konings teneinde inzage en kopie van het dossier te verkrijgen. Uiteindelijk op 24 december 2015 deelt de Procureur des Konings het GO! mee dat de zaak door zijn ambt zonder gevolg geklasseerd werd wegens onvoldoende bewijzen en bericht hij aan de raadsman van de scholengroep dat hij geen inzage en kopie mag nemen van het dossier.

Op 11 januari 2016 beslist de Raad van Bestuur van de scholengroep dat, omdat hem informatie bereikt heeft dat ... “andere ongepaste handelingen zou hebben gesteld die, als ze zouden bewaarheid worden, uiterst alarmerend zijn”, een nader onderzoek van die feiten nodig is en dat “om die reden er, alleszins op korte termijn, geen sprake kan zijn van een diensthervatting van ...”, terwijl de regelgeving het bestuur toelaat een personeelslid in de toestand van preventieve schorsing te houden tot maximum 1 jaar na ontvangst van het definitief oordeel van de gerechtelijke instanties. Er wordt beslist:

“De Raad van Bestuur beslist de Onderzoeksceel van het Gemeenschapsonderwijs te verzoeken volgende gebeurtenissen te onderzoeken:

1. heeft ... toen hij toezicht uitoefende op de leerlingen zich in een kleedhokje van het zwembad gemasturbeerd en deze ‘gebeurtenis’ gefilmd?

2. heeft ... toen zijn collega ... een leerlinge verzorgde ongepaste handelingen of mededelingen gedaan?

De Raad van Bestuur beslist tevens, rekening houdende met dit (tucht)onderzoek de preventieve schorsing te continueren.”

Deze beslissing van 11 januari 2016 wordt ... meegedeeld met een aangetekende brief van 2 februari 2016. Op 5 februari 2016 protesteert de verzoeker bij de scholengroep tegen de beslissing omdat het strafdossier tegen hem zonder gevolg werd geklasseerd en omdat hij geen inzage heeft kunnen nemen van de stukken die aan de nieuwe beslissing ten grondslag liggen. Hij vraagt het schoolbestuur hem in te lichten over de procedure die gevolgd werd en over welke rechtsmiddelen hij beschikt. Op 15 februari 2016 antwoordt de algemeen directeur hem dat de beslissing van 11 januari 2016 duidelijk aangeeft ‘welke elementen eraan ten grondslag liggen’ en dat, nu het om een tuchtonderzoek gaat, er geen inzage van het dossier gegeven wordt zolang er geen tuchtvervolging wordt ingesteld. Het schrijven vervolgt met een verwijzing naar de opdracht die aan de Onderzoekscol GO! wordt gegeven en besluit: “Eens het onderzoek afgelopen, zal de tuchtoverheid beslissen om al dan niet een tuchtvervolging in te stellen. Van deze beslissing wordt u vanzelfsprekend op de hoogte gebracht. Tegen de beslissing om een tuchtonderzoek te openen is geen georganiseerd administratief beroep voorzien. Tegen een eventuele tuchtuitspraak wel. In die eventuele tuchtuitspraak worden die beroepsmogelijkheden vermeld.”

Met een op 19 februari 2016 aangetekend verzonden brief tekent ... beroep aan tegen de beslissing van 24 februari 2015 van de Raad van Bestuur waarbij zijn preventieve schorsing wordt bevestigd en bekrachtigd en tegen de beslissing van 11 januari 2016 waarbij zijn preventieve schorsing verlengd wordt.

2. Het procedureverloop

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief dd. 29 februari 2016 het administratief dossier en een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 22 februari 2016 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over het beroep tegen de beslissing van 24 februari 2015

3.1. De beslissing van 24 februari 2015 waarbij de Raad van Bestuur hem preventief schorst en een tuchtonderzoek opstart, is op 4 maart 2015 naar de verzoeker verstuurd. De verzoeker vraagt de vernietiging van zijn preventieve schorsing op grond van artikel 59ter, §1, derde lid, van het decreet rechtspositie personeel gemeenschapsonderwijs. Die bepaling laat het personeelslid toe om, wanneer het ‘over nieuwe elementen beschikt’ en er minstens drie maanden verstreken zijn sinds de preventieve schorsing, beroep in te stellen tegen de preventieve schorsing. Volgens verzoeker is het nieuw element in dit geval de seponering van het strafdossier, opgestart door de Procureur des Konings na aangifte van ....

3.2. De verwerende partij acht het beroep niet ontvankelijk omdat de originele beroepstermijn onmiskenbaar verstreken is en de seponering geen nieuw element is dat de preventieve schorsing kan beïnvloeden, maar slechts een stap in de tuchtprocedure in de mate de seponeringsbeslissing bepalend is voor de aanvang van de verjaringstermijn van de tuchtvordering. Voorts was de verzoeker sedert 23 juli 2015 op de hoogte van het seponeringsbesluit maar heeft hij gewacht met het indienen van zijn beroep tot 18 februari 2016.

3.3.1. De Kamer van Beroep bevestigt te dezen de stelling, verwoord in de zaak GO/2013/03 van 18 februari 2013, dat zij bij de beoordeling van een aangelegenheid in het kader van artikel 59ter, §1, derde lid, van het rechtspositiedecreet, zich de vraag moet stellen of de nieuw aangebrachte gegevens, voor zover ze bewezen worden, geen nieuw licht op de zaak werpen in de zin dat de voorwaarden voor het opleggen van de preventieve schorsing mogelijks niet meer vervuld zijn.

3.3.2. Het gegeven dat volgens de verzoeker het bestuur -en de Kamer van Beroep-ertoe moet aanzetten zijn mening over de noodzaak tot preventieve schorsing, verwoord in de beslissing van 24 februari 2015 te veranderen, is de seponeringsbeslissing van de Procureur des Konings. Dergelijke beslissing houdt in dat de procureur, met de gegevens waarover hij op dat ogenblik beschikt, geen reden ziet om de verzoeker te vervolgen voor een strafrechtelijke inbreuk of zelf om verder onderzoek te voeren, maar zij heeft op zich geen rechtsgevolgen en dwingt het bestuur ook niet zijn tuchtvervolgning of zijn tuchtonderzoek te staken. Gewis zouden uit het dossier, dat geseponerd werd, 'elementen' kunnen geput worden die het bewijs bevatten dat het schoolbestuur volledig onterecht tot de preventieve schorsing heeft besloten, maar de verzoeker reikt geen dergelijk element aan. Nochtans heeft hij het strafdossier kunnen inzien, een mogelijkheid die aan de verwerende partij formeel geweigerd werd.

Een en ander leidt tot het besluit dat de seponeringsbeslissing op zich geen element is dat een impact moet hebben op de beoordeling van de noodzaak om de verzoeker voorlopig buiten de dienst te houden. Het is geen 'nieuw element' om de genomen beslissing te heroverwegen.

4. Over het beroep tegen de beslissing van 11 januari 2016

4.1. Het beroep is tijdig en volgens de geëigende voorschriften ingediend.

4.2.1. Het beroep is gericht tegen de beslissing van de Raad van Bestuur waarbij

- enerzijds de onderzoeksceel van het GO! verzocht wordt om een onderzoek van twee 'gebeurtenissen' die aan de verzoeker ten laste zouden kunnen worden gelegd, en waarbij
- anderzijds, 'rekening houdend met dit (tucht)onderzoek, de preventieve schorsing gecontinueerd wordt'.

4.2.2. De verwerende partij voert aan dat het voeren van een tuchtonderzoek een exclusieve bevoegdheid is van de Raad van Bestuur van de scholengroep en dat de Kamer van Beroep ter zake van de decreetgever geen opdracht heeft gekregen.

Die stelling is correct. De Kamer van Beroep kan zich enkel uitspreken in de mate de beslissing betrekking heeft op de preventieve schorsing. Het beroep is alleen in die mate ontvankelijk.

4.3.1. De verzoeker voert in zijn beroepsschrift aan dat zijn preventieve schorsing, die loopt sinds 10 februari 2015, de wettelijk toegelaten termijn overschreden heeft. Volgens artikel 17, §1 van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991) mag zij maximaal één jaar bedragen en kan enkel een strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten reden zijn voor verlenging, maar hier is volgens de verzoeker geen sprake van strafrechtelijke vervolging, want er is tegen hem enkel een opsporingsonderzoek ingesteld en dat onderzoek is geseponneerd. Hij verwijst op de hoorzitting bijkomend naar een aantal arresten van de Raad van State, gewezen ten aanzien van preventieve schorsingen uitgesproken tegen gemeentepersoneel (nr. 85.566 van 23 februari 2000; nr 219.475 van 24 mei 2012 en nr. 220.788 van 28 augustus 2012). De verzoeker is geschorst sedert 10 februari 2015 zodat hij nu het werk moet kunnen hernemen. De beslissing om de preventieve schorsing te continueren is derhalve onregelmatig en de Kamer van Beroep is gelegitimeerd om zulks vast te stellen.

4.3.2. De verwerende partij antwoordt vooreerst dat de beroepen beslissing niet méér doet dan de preventieve schorsing, opgelegd in het kader van een tuchtonderzoek, verlengen en dat bijgevolg de Kamer van Beroep krachtens artikel 59ter, §3, van het rechtspositiedecreet alleen maar bij unanimitéit de voortdurende preventieve schorsing kan beëindigen. Zij verwijst vervolgens naar artikel 19, §5, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991 waarin bepaald is dat, in geval van “strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten”, de termijn voor het instellen van de tuchtvervolging slechts aanvangt wanneer de tuchtverheid in kennis wordt gesteld dat er een onherroepelijke beslissing uitgesproken is of dat de strafrechtelijke procedure niet voortgezet wordt en betoogt dat het opsporingsonderzoek door de procureur des Konings naar aanleiding van een klacht bij de politiediensten, deel uitmaakt van de strafrechtelijke vervolging zodat de seponering van de klacht niet betekent dat de verzoeker nooit strafrechtelijk vervolgd werd in de zin van het voormeld artikel 19, §5, vierde lid.

4.3.3. Het staat buiten betwisting dat tegen de verzoeker een tuchtonderzoek is opgestart met een beslissing van de Raad van Bestuur d.d. 24 februari 2015, opgestuurd naar de verzoeker op 4 maart 2015. Krachtens artikel 59, derde lid, van het rechtspositiedecreet loopt de preventieve schorsing, opgelegd op 10 februari 2015 voor de gehele duur van het tuchtonderzoek maar met een maximum van één jaar. Dit is dus tot 9 februari 2016.

De Raad van Bestuur heeft ook geen beslissing genomen waarbij, in toepassing van artikel 17, §1 van het besluit van 22 mei 1991, de preventieve schorsing van de verzoeker werd verlengd op het ogenblik van de kennisneming van de beslissing van de procureur des Konings om het opsporingsonderzoek niet verder te zetten. Het beroepen besluit verwijst terloops in de rubriek ‘bespreking’ wel naar die regel, maar daar is in de verdere uiteenzetting geen concreet gevolg aan verbonden. De verzoeker betwist zelfs dat dit zou kunnen omdat naar zijn oordeel een opsporingsonderzoek door de procureur des Konings niet gelijkgesteld mag worden met een ‘strafrechtelijke vervolging’.

4.3.4. Was de verzoeker dus preventief geschorst in het kader van een tuchtonderzoek voor de feiten die ... bij de algemeen directeur had aangeklaagd en liep die preventieve schorsing -nu het tuchtonderzoek nog lopende was- tot 9 februari 2016, dan heeft de Raad van Bestuur op 11 januari 2016 op grond van nieuwe informatie en zonder nog te verwijzen naar de feiten die in het tuchtonderzoek waren begrepen, een nieuwe beslissing genomen waarbij de preventieve schorsing van de verzoeker wordt verlengd (‘gecontinueerd’) en dit zonder beperking in de tijd.

Over de juridische kwalificatie van dit besluit bestaat de grootste onzekerheid: De Raad van Bestuur geeft een onderzoeksopdracht aan de Onderzoeksceel GO! voor feiten die hem recent zijn gemeld, noemt die opdracht een ‘bijkomend onderzoek’ en kwalificeert dit bijkomend onderzoek als een “(tucht)onderzoek” (sic). De Raad van Bestuur heeft ook de verzoeker in de grootste verwarring gehouden, aangezien hij, in antwoord op de vraag van de verzoeker naar verduidelijking, in de brief van 15 februari 2016 eerst verwijst naar “de beslissing

van de Raad van Bestuur om een tuchtonderzoek te openen (...) op grond van de elementen die uitdrukkelijk in de beslissing vermeld staan” en hem schrijft dat hem geen inzage van de stukken gegeven wordt omdat het “om een tuchtonderzoek gaat”, maar vervolgens wordt hem medegedeeld dat, na afloop van het onderzoek van de Onderzoekscol, “de tuchtoverheid zal beslissen om al dan niet een tuchtvervolgning in te stellen” om dan toch weer te besluiten dat “tegen de beslissing om een tuchtonderzoek te openen geen georganiseerd administratief beroep voorzien is”. Ook op de hoorzitting van de Kamer van Beroep slaagt de verwerende partij er niet in een duidelijk antwoord te geven op de vraag of de beroepen beslissing kadert in het tuchtonderzoek opgestart op 4 maart 2015 dan wel of het om een nieuw dossier gaat waarin een vooronderzoek opgestart wordt voor nieuwe feiten die het bestuur ter ore zijn gekomen.

4.3.5. De verwarring die de Raad van Bestuur geschapen heeft, mag niet in het nadeel van de verzoeker uitvallen.

De Kamer van Beroep leest de beslissing van 11 januari 2016 dan ook als een beslissing waarbij, los van het tuchtonderzoek voor de feiten die ... had aangeklaagd, de Raad van Bestuur zich nader informeert over nieuwe klachten die hem recent bereikten, maar zonder dit alsnog als een echte tuchtzaak te gaan beschouwen.

Die kwalificatie heeft tot gevolg a) dat de nieuwe feiten zich situeren buiten het tuchtonderzoek dat opgestart werd op 4 maart 2015 en dat de preventieve schorsing die in dat kader was opgelegd niet kan doorgetrokken worden naar de nieuwe feiten, die niet het voorwerp zijn van een tuchtonderzoek, b) dat de verzoeker wel het voorwerp kan zijn van een nieuwe schorsing en dat die schorsing zelfs niet noodzakelijk moet kaderen in een opgestart tuchtonderzoek, maar dat de Raad van Bestuur in ieder geval voor zichzelf -maar ook ten behoeve van de Kamer van Beroep, die niet kan imputeren op de toegewezen bevoegdheid van de Raad van Bestuur- diende uit te maken welke soort preventieve schorsing hij voorstond en c) dat de Raad van Bestuur voor het opleggen van de schorsing de reglementair uitgetekende weg moest volgen, te weten een voorafgaand horen van de verzoeker

omtrent de feiten en omtrent de noodzaak om hem tijdelijk uit de dienst te verwijderen.

Er volgt uit die stellingname voorts ook dat de Kamer van Beroep, wanneer zij oordeelt over de hier opgelegde preventieve schorsing, geen rekening moet houden met de door artikel 59ter, §3, van het rechtspositie opgelegde verplichting dat een vernietiging uitsluitend mogelijk is in geval van unanimité bij de stemming.

4.3.6. Op grond van wat voorafgaat is de Kamer van Beroep van oordeel dat de Raad van Bestuur op 11 januari 2016 niet regelmatig beslist heeft om de preventieve schorsing van de verzoeker ‘te continueren’ en dat die beslissing uit het rechtsverkeer genomen moet worden. Aangezien voorts op dit ogenblik vastgesteld moet worden dat de preventieve schorsing, uitgesproken op 10 februari 2015, krachtens artikel 59, derde lid, van het rechtspositiedecreet beëindigd is en de Raad van Bestuur een nieuwe preventieve schorsing heeft opgelegd, die juridisch niet correct geduid kan worden en die gebeurde met totale miskennis van de regelgeving en de georganiseerde rechten van de verdediging, kan de Kamer van Beroep niet zonder op het bevoegdheidssterrein van de Raad van Bestuur te komen eigenmachtig een beslissing nemen over een nieuwe preventieve schorsing.

Besluitend: De preventieve schorsing van de verzoeker in het kader van het tuchtonderzoek d.d. 4 maart 2015 is sinds 10 februari 2016 beëindigd. Van ‘continueren’ van die schorsing kan op dit ogenblik geen sprake zijn. Er bestaat voorts geen beslissing over een nieuw tuchtonderzoek. En er is ook geen procedure gevoerd om de verzoeker buiten elk tuchtonderzoek om preventief te schorsen. De beslissing van 11 januari 2016 moet ongedaan worden gemaakt en de Raad van Bestuur zal moeten vaststellen dat, juridisch bekeken, de verzoeker sinds 10 februari 2016 zijn plaats in de school opnieuw ingenomen heeft.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals
gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op
10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 7 maart 2016;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vernietiging van de beslissing om de preventieve
schorsing te continueren, met unanimitéit,

Enig artikel

De beslissing van de Raad van Bestuur van ... van 11 januari 2016 waarbij de
preventieve schorsing van ... wordt gecontinueerd, wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 7 maart 2016.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE